

О. В. Загаєцька

Миронова Єлизавета Федорівна

МИРОНОВА Єлизавета Федорівна (19. 09. 1929, с. Старе Бориспіль. р-ну, нині Київ. обл. – 16. 08. 2010, Київ) – майстриня декоративного розпису. Дружина І. П. Лисенка. Премія ім. К. Білокур (1993). Член НСХУ (1967). Освіта середня. Малювати навч. самостійно та у матері. Працювала 1967 в Будинку творчості художників «Седнів» (Черніг. обл.). На творчій роботі. Основні галузі – декор. розпис, монум. мистецтво, книжк. графіка. Учасниця всеукр. (від 1963), всесоюз. (від 1968), зарубіж. (від 1965) худож. виставок. Персон. – у Києві (1967, 1990–96, 1999, 2001–03, посмертна – 2015), с. Сошників Бориспіль. р-ну (1998). Авторка картин, темат. композицій, настін. розписів, рушників, гобеленів, мозаїч. композицій за фольклор. мотивами. Творчість М. характеризується поєднанням традицій нар. декор. розпису з площинно-орнам. трактуванням форми, силуетністю осн. елементів композиції, лаконічністю колір. плям.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Безсмертна птаха» (1963), «Весілля», «Козак Мамай», «Квітка над вулканом» (усі – 1967), «Щедрий вечір», «Весна в Седневі» (обидва – 1968), «Спогад про матір» (1969), «Лелека» (1979), «За світ встали козаченьки» (1982), «Ніч така місячна» (1984), «Музика вічності» (1986), «Сорочинський ярмарок» (1989), «На калині мене мати колихала» (1990), «Козацька церква влітку», «Кам'яниця» (обидва – 1991), «Маруся Чурай» (1992), «Веснянки», «Зимовий пейзаж» (обидва – 1993), «Козаки в поході», «У неспокійну ніч» (обидва – 1994), «Різдвяний вечір», «Осінь» (обидва – 1995), «Життя продовжується» (1996), «Козаки в поході» (2000); декорації до фільму «Ніч на Івана Купала» (1968, реж. Ю. Ілленко); монум.-декор. розписи – готелю «Україна» (Москва, 1970-і рр.), ресторанів «Курені» (Київ, 1969), «Козацький дозор» (Запоріжжя, 1972; усі – разом із першим чоловіком Л. Яворським); іл. – до кн. «Де найкраще місце на землі?» Д. Павличка (1973), фольклор. зб. «А де ж наша зозулиця?» (1989), зб. віршів для дітей «Джерельце» (2000; усі – Київ); гобелени – «Ой не світи, місяченьку, та й на той перелаз» (1980), «Свято врожаю» (1984), «Весілля», «Вербиченька» (обидва – 1985), «Урожай», «Вівчарик» (обидва – 1986), «Сорочинський ярмарок» (1987), «Дерево життя» (1995), «Несе Галя воду», «Козак Мамай» (обидва – 2000).

Рекомендована література

1. Єлизавета Миронова: Альбом. К., 1987;
2. Керез П. «Творити треба поки сонечко є, поки дощики йдуть...» // УкрС. 2001. Спецвип.

Бібліографічний опис:

Миронова Єлизавета Федорівна / О. В. Загаєцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65361>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).